

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **N. K.**, zastoupena Mgr. Závěšem Löffelmannem, advokátem se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2015, č. j. OAM-590/ZA-ZA04-P06-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2016, č. j. 1 Az 45/2015 – 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Závěše Löffelmanna **se určuje** částkou 3.400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný žalobkyni neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobkyně brojila proti tomuto rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze. Namítala, že její žádost měla být posouzena z hlediska toho, co jí brání vrátit se po 16 letech zpět na Ukrajinu. Nemá tam již žádné zázemí, na rozdíl od toho, které si za tak dlouhou dobu vytvořila v České republice. Ve východní části Ukrajiny, z níž žalobkyně pochází, navíc probíhá občanská válka, proto jí měla být udělena doplňková ochrana dle § 14a zákona o azylu. Žalovaný se dostatečně nezabýval ani důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Městský soud žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že žalovaný se případnou existencí důvodů pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany na straně žalobkyně zabýval dostatečně a v souladu s okolnostmi daného případu a s právními předpisy poté ani jednu z forem ochrany neudělil.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) napadá rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že na Ukrajině nemá již žádné zázemí – za 16 let svého pobytu v České republice si je vytvořila zde. Dále má za to, že jí měla být udělena doplňková ochrana dle § 14a

zákona o azylu, nebot' na Ukrajině probíhá otevřený konflikt, který přerůstá do mezinárodní podoby, obyvatelé západní Ukrajiny navíc projevují vůči lidem pocházejícím z východu agresivitu. Soud také nedostatečně přezkoumal rozhodnutí žalovaného v části odůvodnění neudělení humanitárního azylu stěžovatelce.

[4] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry městského soudu. Poukázal na skutečnost, že stěžovatelčina žádost o mezinárodní ochranu byla posouzena z hlediska všech jejích forem, přičemž ani jednu nebylo důvodné jí udělit. Stěžovatelka je ukrajinské národnosti, hovoří ukrajinsky a nic jí nebrání v tom, aby se přestěhovala do jiné části Ukrajiny, než je východní oblast.

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost je přípustná. Poté, jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, se v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturu odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[7] Stěžovatelka explicitně netvrdí, v čem okolnosti jeho případu naplňují tato kritéria přijatelnosti. Svými námitkami brojí, stejně jako v žalobě, proti odůvodnění rozhodnutí žalovaného stran možnosti udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany a tvrdí, že je rozhodnutí městského soudu nepřezkoumatelné.

[8] Nejvyšší správní soud nejprve poznamenává, že rozsudek městského soudu odpovídá požadavkům judikatury Nejvyššího správního soudu na jeho přezkoumatelnost (srov. např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75). Z rozsudku je zjevné, jak ve věci rozhodl, a své rozhodnutí opřel o dostatečně zjištěný skutkový základ. Vycházel ze správního spisu a informací v něm shromážděných, přičemž ani žalovanému nelze v tomto směru vytknout, že by skutkový základ věci zjistil nedostatečně.

[9] Institut humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, zejm. požadavky na správní uvážení o něm, byl již mnohokrát předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudky ze dne 18. 9. 2015, č. j. 2 Azs 194/2015 – 28, ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38 či ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55). Stěžovatelčiny námitky ohledně jeho neudělení nevyvolávají žádné otázky, které by nebyly již judikaturou řešeny. Krajský soud o nich také zcela v souladu s touto judikaturou rozhodl.

[10] Stejně tak je tomu ohledně stěžovatelčiných námitek, kterými dovozuje nedostatečné odůvodnění neudělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Tento typ ochrany jí měl být udělen zejména z důvodu probíhajícího konfliktu na Ukrajině a z důvodu jejího dlouhého pobytu na území České republiky.

[11] Otázkou povahy konfliktu na Ukrajině a jeho možnými dopady na situaci žadatelů o mezinárodní ochranu se Nejvyšší správní soud zabýval ve své judikatuře opakovaně (např. v usnesení ze dne 15. 1. 2015, č. j. 7 Azs 265/2014 - 17, či ze dne 25. března 2015, č. j. 3 Azs 259/2014 - 26) a na těchto závěrech setrvává i dnes, kdy se stav ozbrojeného konfliktu na Ukrajině spíše uklidňuje, než že by docházelo k jeho eskalaci. Vlivu délky pobytu žadatele na území země, v níž žádá o mezinárodní ochranu, na udělení této ochrany, se poté věnoval např. v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 47/2003 – 52, či ze dne 13. 1. 2005, č. j. 3 Azs 119/2004 – 50. Městský soud věc posoudil zcela v intencích výše zmíněné ustálené judikatury.

[12] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[14] Stěžovatelce byl v řízení před městským soudem jako zástupce ustanoven Mgr. Závaš Löffelmann, který ji zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. b) a d) citované vyhlášky náleží advokátovi odměna za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) v částce 3.100 Kč, a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce proto činí 3.400 Kč, částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu